

Formanden: Jeg skal afbryde Forhandlingen.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1918 til 31. Marts 1919.

Mødet hævet Kl. 10²⁰.

19de Møde.

Fredag den 26. Oktober Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1918 til 31. Marts 1919.

Forhandlingen genoptoges.

N. C. Jensen: Det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen) udtalte forleden noget, som jeg synes, man ikke skal lade gaa upaaagtet hen, fordi jeg tror, at han havde Ret. Han talte om, at der i dette Land sikkert var mange Husmænd, der trængte til Støtte. Det ærede Medlem for Københavns Amts 6te Valgkreds (Mads Larsen) opponerede vel *ikke* imod dette, at de kunde trænge til Støtte, men han opponerede paa et andet Punkt meget stærkt imod det ærede Medlem fra Mariager idet han sagde, at Husmændene ikke vilde modtage Støtte. Jeg vil dertil sige, at har det ærede Medlem fra Mariager Ret i — og det tror jeg, han har —, at mange Husmænd trænger til Støtte, kan det saare vel komme dertil, at selv om det er Husmændene imod at gaa til det offentlige om Støtte, kan de komme til at trænge til det. Det ærede Medlem fra Løvel (Nørskov) omtalte i Aftes det samme, og han gav Tanken om at støtte Husmændene sin Tilslutning, idet han paastod, at der maatte være over-

ordentlig mange Husmænd, der maaske allerede nu var i Nødstilstand, i alt Fald vilde mange senere komme i Nødstilstand. Vi maa nemlig ikke glemme, at er der nogle, der har lidt ved de Foranstaltninger, der er truffne med Hensyn til Kornordningen og mange andre Ting, er det ikke Godsejerne og heller ikke Gaardmændene — de har ikke lidt mest —, det er Husmændene i de smaa Husmandshjem. Det er ikke alene dem, der har lidt mest hidtil, men det er ogsaa dem, der i betydelig større Grad end alle de andre Samfundsklasser kommer til at føle det Tryk, vi staar overfor. Naar man saa at sige gør det umuligt for dem at producere Mælk, fordi de ikke kan skaffe det fornødne Foderkorn, og naar man gør det umuligt for dem at opdrætte Svin, gad jeg egentlig vide, hvad disse Husmænd skulde faa til at betale deres Udgifter med. Jeg kunde tænke mig, at den højtærede Finansminister til de kommende Terminer — dog maaske mere til Juni Termin end til December Termin — kommer til at overveje store Restancelister fra Statshusmændene. Thi mange af dem har maaske været i en saadan Nødstilstand i Henseende til Mangel paa Foder, at de nu maa sælge om end ikke den sidste Ko, saa hvad der er muligt at sælge, og det er muligt, at de ad denne Vej kan skaffe sig nogenlunde de nødvendige Pengemidler til at betale i denne Termin Renterne af Statslaanene, men jeg kan tænke mig, at naar Foraaret kommer, vil denne Husmand, selv om der groer Græs paa hans Mark, der kunde give Føde til en større Belsætning, end han da har, ikke være i Stand til at købe det nødvendige Kvæg, thi at Kreaturerne vil blive overordentlig dyre til Foraaret, er der vel ikke et eneste tænkende Menneske her i dette Land, som kan være i Tvivl om. Jeg kunde derfor, som sagt, godt tænke mig, at der til Juni Termin til Finansministerens Overvejelse kunde komme til at foreligge store Restancelister, fordi Statshusmændene ikke har kunnet betale deres Renter. Vi ved nemlig alle, at Statshusmændene har begyndt deres Virksomhed med overordentlig smaa Midler, og jeg kunde derfor tænke mig, at Nøden kunde komme til at vise sig ogsaa hos dem. Naar jeg har nævnt dette, er det, fordi jeg giver den Tanke min ubetingede Tilslutning, at der er mange Husmænd i dette Land, der er i Nød. Jeg er ikke i Tvivl om, at de vil gøre, hvad de kan, for at holde sig oven Vand, men det kan blive umuligt for dem, saa at det offentlige maa træde hjælpende til.